

РЕШЕНИЕ

№ 3917

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9173** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на К. К. И. от [населено място], чрез адв. К.К. със съдебен адрес пл.“Св.Неделя“ №14 ет.4 офис 5, срещу заповед №513з—7698/08.09.2022г. на началник сектор „Метрополитен“-О.-СДВР с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и издаден при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че при издаване на обжалвания акт дисциплинарно наказващият орган (ДНО) е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК - посочване в акта на правните и фактически основания за издаването му. Счита, че в конкретния случай, не са изяснени пълно и точно всички релевантни за вмененото нарушение факти, като е нарушено правото на защита. Излага съображения, че актът не е мотивиран, доколкото заповедта следва да съдържа данни, какво конкретно действие или бездействие е осъществил и какви вреди са настъпили от това неправомерно негово поведение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената в настоящото производство заповед на началник сектор „Метрополитен“-О.-СДВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява, представлява се от адв.К., редовно

упълномощена, която поддържа жалбата на посочените основания. Претендира разноски по списък. Депозира писмени бележки в указаният срок.

Ответникът – началник сектор „Метрополитен“ - О.-СДВР, чрез процесуалния си представител юр.к. А. Д. в съдебно заседание и в представени писмени бележки, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят К. К. И. е младши инспектор-старши полицай в 01 група на сектор „Метрополитен“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР (към момента на проверката и установяване на дисциплинарното нарушение е служител в група ООР на сектор ОП при 02 РУ-СДВР). От кадровата справка № 513р-38964/29.04.2022г. по описа на СДВР е видно, че младши инспектор К. И. е назначен на работа в МВР със заповед К-13983/20.12.2012г. на като стажант към ОДМВР - В. На длъжност - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ при сектор „Охранителна полиция“ към 02 РУ-СДВР е назначен със заповед № 51 Зз-390/14.01.2020г. По време на службата му в МВР не е допуснал нарушения на служебната дисциплина и не са му налагани наказания. За периода от 2017г. до 2019г. е награждаван четири пъти с „Писмена похвала“ от зам.-директор на ОДМВР-В., директор на ОДМВР - В. и от началник на РУ-СДВР.

Със заповед № 226з-305/15.04.2022г., издадена от дисциплинарно наказващ орган, е разпоредено да се извърши проверка наличие на нарушение по чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР, във връзка с постъпила справка №513р-29250/04.04.2022г. по описа на СДВР, като се установи изяснена ли е в пълен обем фактическата обстановка по случая с цел установяване и документиране на подадения от Е. С. сигнал относно извършено дисциплинарно нарушение от служители в 02 РУ –СДВР, изразяващо се във фиктивно задържани лица в сградата районното на 08.01.2022г., около 21:25 часа. Със заповедта е определена комисия, която да извърши проверка и срок за извършването ѝ. В състава на комисията са включени следните лица: като председател главен инспектор С. И. И. началник на сектор „Разследване“ при 02 РУ - СДВР и като членове главен инспектор началник на сектор „ОП“ при 02 РУ – СДВР, старши инспектор началник на участък „Нови Искър“ при 02 РУ – СДВР и старши инспектор –ВПД началник на група „ТП“ Н. при 02 РУ – СДВР. Със заповед № 226з-380-1/12.05.2022г., издадена от началника на 02 РУ – СДВР е удължен срока на проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР срещу държавни служители в 02 РУ – СДВР до дата 15.07.2022г. К. К. И. запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, за което е положил подпис. В хода на проверката писмени сведения са снети и от други дежурни служители посочени в сигнала, сред които: Р. С., Г. К., С. Молдованска, В. Г., Р. К. и Н. Р. Служителите са изложили сходни данни относно случая. Същите посочили че нямали спомен за посочения период в районното управление да са задържани лица фиктивно, без да бъдат довеждани до сградата на полицейското управление, както и че такава практика липсва като цяло. За резултатите от проверката комисията е изготвила обобщена справка с

рег.№226р-27365/15.07.2022г., в която се сочи, че на дата 08.01.2022г. за времето от 08:30ч. до 08:30ч. на 09.01.2022г. К. К. И. е бил назначен в наряд като АП-51,съвместно с Р. С., където били изготвени заповеди за задържане с рег.№226зз-81/08.01.2022г. и заповед № 226зз-80/08.01.2022г.на две лица.В обобщената справка е посочено,че лицата са оставени без постоянен контрол извън сградата на районното управление. Липсата на постоянна, непрекъсната охрана върху задържаните за установяване на самоличност лица се явява в разрез с нормите на Инструкция № 8121 з 78/24.01.2015г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържаните лица и реда в МВР, където в чл. 18, ал.1 е посочено: “Задържаното лице се охранява непрекъснато”,с което жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл194 ал.2 т.1 от ЗМВР.

Със Заповед № 513з-7698/08.09.2022г., началник на сектор „Метрополитен“ О.-СДВР е приел, че жалбоподателят е нарушил чл. 18, ал.1 на Инструкция № 8121з 78/24.01.2015г. и му е наложил дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.В заповедта са изложени мотиви, че за определяне на наказанието са взети предвид резултата от извършената проверка, оценени са събраните доказателства, тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

По делото се събраха и гласни доказателства по искане на процесуалният представител на жалбоподателят,като бе разпитан като свидетел Н. Р.,служител към О2-РУ-СДВР-командир на отделение.В показанията си свидетелят твърди: „Знам за какво е делото, защото колегата К.И. е наказан.Това е по сигнал на наш колега,че води фиктивно лица в районното.Имаше дисциплинарна проверка, там съм дал подробни сведения.Затова че няма как да доведеш фиктивно лица в районното, защото ако не си довел лицето, когато се направи справка и излезе, че лицето се издирва, или има европейска заповед, ще стане голям проблем.Периодът,за който става въпрос е,когато действаха протиепидемичните мерки.Тогава беше разпоредено да се води по 1 лице в стаята за обработка,по най-бързия начин да се установява.Понякога стаята за обработка е пълна и затова ние ги установявахме и в предверието или където има свободно място. Ако служителите не са снабдени с таблет, трябва да го доведат, защото няма как да знаят ЕГН-то на кое лице отговаря.“Съдът кредитира показаният на свидетеля,като логични и последователни ,които кореспондират с представените по делото писмени доказателства.

По делото е представена в цялост административната преписка от ответника по повод обжалваната в настоящото производство заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок по [чл.149, ал.1 от АПК](#), във връзка с [чл.211 от ЗМВР](#), срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – началник на сектор „Метрополитен“ О.-СДВР. Заповедта съдържа реквизитите по чл.210, ал.1 ЗМВР, както и е съобразена разпоредбата на чл.206, като на жалбоподателя му е била предоставена възможност за обяснения.

Съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По аргумент от нормата на чл.196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение е открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя, а нарушението е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно-наказващ орган. В конкретния случай, за извършването на нарушението е посочена датата 08.01.2022г. като материалите от проверката са постъпили при дисциплинарно-наказващия орган и той се е запознал с тях на 15.07.2022г. видно от положени върху справка с рег.№226р-27365/15.07.2022г. резолюция и подпис. От момента на получаване на тази справка тече 2-месечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР като същият е в рамките на 1 годишния срок от извършване на деянието. За да не е спазена нормата на чл.195, ал.1 ЗМВР, е достатъчно наказанието да е наложено при неспазване на някой от двата срока. Безспорно заповедта е издадена в 1 годишния срок от извършване на деянието, но същата е издадена и при спазване на 2-месечния срок, тъй като съобразно разпоредбата на чл.195, ал.2 ЗМВР. Процесната заповед е издадена на 08.09.2022г., тоест в законоустановения 2-месечен срок./л.11-13/

Съгласно чл.206 ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от данните по преписката, жалбоподателят е бил поканен да представи писмени обяснения, същият е представил сведение от 09.02.2022г. На 20.07.2022г. се е запознал с обобщената справка/л.137/. В обстоятелствената част на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание са обсъждани посочените писмени сведения, т.е. по делото има данни, че дисциплинарно-наказващият орган е приел писмените обяснения преди да наложи дисциплинарното наказание, запознал се е с тях и ги е посочил в оспорената заповед.

Съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Дисциплинарно наказващият орган е приел писмените обяснения на държавния служител преди налагането на дисциплинарното наказание, спазен е и срока по [чл.195, ал.1 от ЗМВР](#) за налагане на същото. Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма съобразно разпоредбата на [чл.210, ал.1 от ЗМВР](#), но не

съдържа всички посочени в разпоредбата реквизити. Съгласно чл.194, ал.4 от ЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична. Държавният служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Т.е. нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правнодължимото поведение на служителя.

Настоящият състав счита, че дисциплинарно наказващия орган не е изпълнил задължението си по [чл.206, ал.4 от ЗМВР](#) за формиране на изводи относно наличието или липсата на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя, след анализ на всички събрани доказателства в дисциплинарното производство. Не е налице какъвто и да било анализ на вмененото дисциплинарно нарушение и относимите към релевираното деяние актове, а именно нарушение на чл.18 (1) Задържаното лице се охранява непрекъснато/от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-78 от 24 януари 2015г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи. В преценката си съдът е ограничен от фактическите и правни основания изложение от ДНО в издадената заповед. В случая дисциплинарната отговорност на К.И. според изложеното в обобщена справка е ангажирана за неизпълнение на чл.18 от посочената инструкция по-горе. Проверката на приобщените към делото доказателства не установява извършването на релевираното нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателят. Видно е че процесните заповеди са били издадени от жалбоподателят във връзка с установяване на самоличността на две лица доведени в 02-РУ-СДВР, които водят скитнически начин на живот и многократно са били задържани от служители на полицейското управление. Разпитаният в съдебното производство свидетел Р. твърди, че няма как да доведеш фиктивно лица в районното. Показанията на свидетелят са непротиворечиви, поради което съдът кредитира същите. Съдът констатира, че заповедите за задържане с рег. № № 226зз-80/08.01.2022г., 226зз-81/08.01.2022г. са били изготвени от жалбоподателят на 08.01.2023г. с начален час 21,25 мин., като са били оформени, съответно протоколи за обиск на лице 2 бр. и съответните декларации./л.74-81/. След установяване на самоличността на доведените лица на територията на РУ, същите са били освободени. Практически жалбоподателят за посоченият период в които се твърди, че и извършил нарушението/като не е охранявал задържаните лица непрекъснато/, е извършвал административна дейност по оформяне на процесните заповеди и протоколи. ДНО не е изследвал обстоятелства от кого са били охранявани доведените лица, била ли е необходима охрана и как са били разпределени текущите задачи между членовете АП-51 при 02-РУ в състав с Р.С. и К.И. на дата 08.01.2022г. за времето от 08:30ч. до 08:30ч. на 09.01.2022г. с оглед изложените по горе факти. Безспорно е установено, че ръководител на екипа е Р.С.-командир на отделение които е изготвил докладна по случая за задържаните лица до началника на 02-РУ-СДВР./л.59/, а К.И. е оформил заповедите. Предвид изложеното съдът намира, че вмененото на жалбоподателят дисциплинарно нарушение не е категорично доказано, липсват категорични доказателства за вина на жалбоподателят, което обосновава незаконосъобразност на оспорения акт поради

противоречието му с материалноправните разпоредби.

Допълнително основание за незаконосъобразност на заповедта е издаването ѝ в нарушение на разпоредбата на [чл.206, ал.2 от ЗМВР](#), според която при определяне вида размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. При определяне вида и размера на наказанието не е обсъдено и отчетено цялостното поведение на държавния служител по време на службата, а ДНО се е ограничил само като е цитирал данни от кадровата справка на К. К. И.-старши полицай в 01 група на сектор „Метрополитен“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР – награждаван многократно, като дисциплинарни наказания не са му били налагани.

Съдът намира за основателни направените от жалбоподателя възражения. Производството по издаване на индивидуални административни актове се осъществява с оглед установяване на обективната истина по случая, за да може крайното решение да бъде в съответствие с нея. Този извод следва от общия смисъл на правото по [чл.35 от АПК](#), а именно да се установят всички факти и обстоятелства от значение за разглеждания случай. В нарушение на процесуалните си задължения дисциплинарно наказващият орган не е изяснил всички релевантни за спора факти и обстоятелства, с оглед формиране на безпротиворечив извод при постановяване на оспорения акт. Допуснатите от дисциплинарно наказващия орган нарушения са довели до издаването на незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. По изложените по-горе съображения, настоящият съдебен състав намира, че по делото не се установява извършването на вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение, доказателствената тежест за което е на ответника по жалбата.

При този изход на спора, на основание чл.143, а.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски в размер на 10лв. за държавна такса и 750 лв. за адвокатско възнаграждение. Направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на ответника е неоснователно и следва да се остави без уважение, тъй като претендираното адвокатско възнаграждение е минимално определеното съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения при процесуално представителство по административни дела.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед №513з—7698/08.09.2022г. на началник сектор „Метрополитен“-О.-СДВР, по жалба на К. К. И. [ЕГН]-старши полицай в 01

група на сектор „Метрополитен“ към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца,представляващо нарушение на чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на К. К. И. [ЕГН] от [населено място] сумата от 760 лв.,представляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: